

[Handelsministeren.]

forbrugsafgifter tidligere har givet anledning til særlig lovgivning om prisberegningen, foreslås det, at monopoltilsynet får hjemmel til også at fastsætte almindelige bestemmelser om priser og avancer i tilfælde, hvor der foretages ændringer af told- og forbrugsafgifter.

Forslagets bestemmelser vedrørende mærkning og skiltning er også i realiteten uændret, bortset fra at det i § 3, stk. 2, foreslås at give monopoltilsynet hjemmel til at fastsætte regler for prisangivelse ved annoncering om salg af varer, for hvilke købesummen betales i afdrag, såfremt tilsynet efter en undersøgelse i henhold til § 1 finder sådanne foranstaltninger egnede til at fremme konkurrencen. Bestemmelsen tager sigte på, at det kan være påkrævet, at der gives sådanne regler i forbindelse med fastsættelse af bestemmelser om pris-skiltning. Når det drejer sig om sådanne afbetalingssalg, hvor jeg har forstået at der — også inden for erhvervslivet — er bred tilslutning til gennemførelse af en sanering af skiltningen med afbetalingsvilkårene, finder jeg det nødvendigt, at reglerne herom følges op af bestemmelser om prisangivelsen ved annoncering. Det er derimod ikke meningen hermed, at monopoltilsynet i almindelighed skal kunne blande sig i prisannonceringen.

I øvrigt er forslaget ændringer af den gældende lov af rent formel karakter.

Som det fremgår af disse bemærkninger, har jeg ment, at lovens konkurrencefremmende foranstaltninger bør opretholdes i deres nuværende omfang og på særlige områder udbygges, ligesom den nuværende økonomiske udvikling gør det påkrævet, at der fortsat opretholdes bestemmelser, hvorefter der kan gribes ind over for en urimelig pris- og avanceudvikling.

Det må herved betones, at der først er adgang til direkte indgreb i prisdannelsen, hvis udviklingen har vist tendenser til en urimelig pris- og avanceberegning. Iværksættelse af undersøgelser om pris- og advancedannelsen og offentliggørelse af redegørelser herom må tillægges stor betydning som konkurrencefremmende foranstaltning. Offentlighed om prisdannelsen giver den erhvervsdrivende et bredere kendskab til markedsforholdene og kan derved medvirke

til fremme af konkurrencen. Fra forbrugerside lægges der særlig vægt på den orientering om prisforhold, som kommer til udtryk i de offentliggjorte prisundersøgelser.

Den almindelige økonomiske baggrund for en lovgivning om prisdannelsen er ønsket om også på denne måde at bidrage til at tilvejebringe samfundsøkonomisk balance mellem stigninger i indkomster og stigninger i produktion. Der kan næppe rejses tvivl om, at konkurrencen er det bedste middel til at tilvejebringe en sådan balance.

På områder, hvor konkurrencen er begrænset af dominerende enkeltvirksomheder eller aftaler, giver monopolloven fornøden hjemmel til at gribe ind over for urimelig pris- og avanceberegning.

Uden for de egentlige „monopolområder“ findes der imidlertid varer og ydelser, for hvilke konkurrencen ikke slår tilstrækkeligt igennem til sikring af rimelige priser og avancer. Indseendeloven, der lægger hovedvægten på konkurrencefremmende foranstaltninger og offentlighed omkring prisdannelsen, giver på dette område en mulighed for, at prisdannelsen får et større præg af konkurrence. I det omfang, hvor prisstigningerne inden for et bestemt erhvervsområde får en uheldig karakter, åbner loven desuden mulighed for at gribe direkte ind i prisdannelsen.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Otto Mørch* til arbejdsministeren:

„Kan ministeren oplyse, hvorvidt der påtænkes gennemført forholdsregler til beskyttelse af traktorførere mod følgerne af væltningssulykker?“

Otto Mørch: I 1950 var der i landbruget ca. 16.000 traktorer, i dag er der ca. 156.000. Det vanskelige arbejdskraftproblem som følge af den store afvandring fra landbrugs-erhvervet til byerhvervene har medført denne stærke mekanisering, der desværre også har medført en stærk stigning i antallet